

tive fastholder altsaa Ministerens Ændringsforslag, idet de mener, at Lønningsraadets Formand og de 4 Medlemmer, som Rigsdagen vælger, der sandsynligvis bliver de samme, som sidder i Lønningsraadet, bør suppleres med 2 af Udenrigsministeriet udnævnte, som har Kendskab til de Forhold paa dette Omraade, Forhold, som man ikke kan vente at Lønningsraadet som saadant skal være inde i.

Jeg har nu her gennemgaaet Ændringsforslagene og anbefaler naturligvis, at man følger, ja, jeg kan ikke sige Flertallet, for jeg er ikke Ordfører for et Flertal, men at man følger Venstre, og at man, naar vi afstemmer, rejser sig, naar jeg rejser mig.

Hans Nielsen: Mange og lange Møder har været afholdte om dette Spørgsmaal, og det er, naar man har deltaget i disse mange og lange Møder, med en vis Vemod, man tager Ordet ved anden Behandling, da det ikke er lykkedes at komme til Enighed om denne store og efter min Formening ogsaa meget vigtige Sag, vi her debatterer. Jeg beklager, at vi ikke har opnaaet en saadan Enighed, og naar jeg beklager dette, kan jeg ikke undlade at sige, at efter min Formening har den højtærede Udenrigsminister sin store Del af Skylden for, at der ikke er opnaaet Enighed. For det første begik han den Fejl, at han ikke forelagde sine Forslag for den Kommission, der var nedsat. Kommissionen sluttede sit Arbejde, hvorefter den højtærede Minister udarbejdede Forslagene, som han derefter forelagde for Rigsdagen, og hvorom der altsaa ikke forelaa nogen Erklæring fra Kommissionen. Det var ikke den almindelige Fremgangsmaade, der plejer at blive brugt i slige Sager. Hvis Ministeren havde udarbejdet sine Forslag og havde forelagt dem for Kommissionen, tror jeg nok, at det havde været forholdsvis lettere for Rigsdagen at behandle hele dette Spørgsmaal. Nu sluttede Kommissionen sit Arbejde, og den højtærede Minister kom med sine Forslag, og de blev sendt i Udvalg, og det aabenbaredes hurtigt her, at der var meget stor Meningsforskel i Udvalget, ligesom der havde været i Kommissionen, om adskillige vigtige Spørgsmaal. Dersom den højtærede Minister havde været en lille Smule mere behændig og medgørlig, var det maaske ogsaa lykkedes at komme til Enighed om de Ting, der stod Strid om, men den højtærede Minister er jo en Mand, som vil, hvad han vil. Man kunde vel her sige, at

Æblet falder ikke langt fra Stammen, naar man taler om den højtærede Minister, hans Fader var jo ogsaa en Mand, der vilde, hvad han vilde, og det kan være meget priseligt. Men det har ogsaa sine Svagheder. Naar man lever under det parlamentariske System, er det ikke altid saa let at gennemføre sine Meninger uden Ændringer og uden at tage større Hensyn til andre Sider. Det maa man gøre, selv om man har Magten, og selv om man er Minister. Thi vel er man, naar man er Minister, udstyret med stor Magt, men det er dog med denne Magt omtrent, som det var med Nordens gamle Guder, hvorom Jens Baggesen saa træffende sagde, at de havde himmelsk Kraft og Salighed, men begge Dele var der Maade med. Saaledes er det ogsaa med den nuværende Regering. Den er mægtig, og den er stor, men der er Maade med det. Det aabenbarer sig ogsaa nu ved disse Forslag her. Men det er muligt — det vil jeg da udtale Haabet om, før jeg kommer til Ændringsforslagene —, at det paa Forslagets videre Vej gennem Rigsdagen kan lykkes at opnaa Enighed; det haaber jeg i hvert Fald, thi det vilde forekomme mig saare trist, om disse Forslag skulde strande, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at forsaavidt den højtærede Minister vilde vise mere Eftergivenesshed paa adskillige Punkter, vilde han meget godt kunne gennemføre en stor og betydningsfuld Reform for Udenrigsministeriet.

Jeg vil begynde med at gøre et Par Bemærkninger til Underændringsforslag Nr. 3 til I., et Ændringsforslag, der er stillet af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Andreasen, og mig i Forbindelse med det konservative Folkepartis Repræsentanter. Det vedrører Spørgsmaalet om en Direktør eller Ikke-Direktør i Udenrigsministeriet. Det Spørgsmaal var der Uenighed om i Kommissionen; og denne Uenighed er ført over i Folketingsudvalget. I Kommissionen var der et stort Flertal, som ønskede, at vi skulde have en Direktør for Udenrigsministeriet, og der var et Mindretal, der mente, at vi skulde blive staaende ved den nuværende Ordning. Men dette Flertal, som ønskede, at der skulde være en Direktør, var splidagtigt i Kommissionen og er det ogsaa her i Udvalget, idet de konservative Medlemmer og det ærede Medlem Hr. Andreasen og jeg ønsker, at man, første Gang denne Direktørpost besættes, skal tage en Direktør af en bestemt Type og Uddannelse, hvorimod de øvrige Medlemmer, som ogsaa ønsker